

ת"פ (חיפה) 69925-03-23 - מדינת ישראל נ' הלאל שאמי

ת"פ (חיפה) 69925-03-23 - מדינת ישראל נ' הלאל שאמי מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 69925-03-23

מדינת ישראל

נגד

הלאל שאמי (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[25.06.2024]

כבוד השופט גיל קרזבום

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של נשיאת נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) (רישא + סיפא) + 29 לחוק העונשין, ועבירה של ירי מנשק חם - עבירה לפי סעיפים 340א(ב) + (1) + (2) + 29 לחוק העונשין.

2. הסדר הטעון מתייחס לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונש שיוטל על הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. בין א' תושב כפר ג'דידה מכר (להלן: "המתלונן") לבין הנאשם אין היכרות מוקדמת. במועד הרלוונטי לכתב האישום היה בשימוש של הנאשם רכב מסוג מזדה בעל ל.ז. 70-463-63 (להלן: "הרכב"). עובר לתאריך 1/3/23 שעה 00:35 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קשר הנאשם קשר עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, לירות מנשק חם לעבר ביתו של המתלונן בג'דידה מכר (להלן: "הקשר" ו-"בית המתלונן" בהתאמה).

בתאריך 1/3/23 בסמוך לשעה 00:35 נסע הנאשם ברכב ביחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה, לכיוון בית המתלונן, וזאת לצורך מימוש הקשר ולשם קידומו. הנאשם והאחרים נסעו ברכב לאחר שפירקו את לוחיות הזהוי, כשהם מצוידים באקדח חצי אוטומטי FN בעל מספר סידורי T375601 הטעון במחסנית ובה כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ, וכן מחסנית תואמת נוספת וכדורי אקדח נוספים (להלן: "האקדח" "המחסניות" ו"הכדורים"), אותם נשאו בצוותא חדא, בלא רשות על פי דין. בסמוך לשעה 00:35 עצר הרכב ליד ביתו של המתלונן, בו שהו אותה עת המתלונן ובני משפחתו.

הנאשם יצא מהמושב האחורי של הרכב כשהוא רעול פנים והאקדח בידו, והתקרב לעבר שער הכניסה של בית המתלונן וירה לא פחות מ-12 כדורים לעבר בית המתלונן, באופן שיש בו לסכן חיי אדם, חזר לרכב, והרכב נמלט מהמקום לכיוון כביש 1003 בג'דידה מכר. כתוצאה מהירי נגרם נזק רב לשער החיצוני של בית המתלונן וקירות חזית הבית.

באותה עת נסעו השוטרים פהד טרודי וברק אלגריסי בניידת משטרתית כשאורותיה הכחולים מהבהבים, בסיוור שגרתו בכפר ג'דידה מכר . בסמוך לשעה 00:37 הבחין נהג הרכב בניידת נוסעת לכיוונו, פנה פניה חדה שמאלה, במהירות גבוהה, לכיוון כביש 1053, איבד שליטה על הרכב ופגע ברכב מסוג פולקסווגן בצבע לבן אשר עמד בחנייה מסודרת, ולאחר מכן התנגש בחומה (להלן: "התאונה").

מיד לאחר התאונה, הנאשם ואחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, יצאו מהרכב והחלו להימלט רגלית מהמקום, והשוטר פהד טרודי שיצא מהניידת, רץ בעקבותיו של הנאשם ועצר אותו.

תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם פורטו בהרחבה נסיבותיו האישיות. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הצליח להכיר באופן ראשוני בלבד בנזקים שגרם למתלונן, התקשה לזהות את הפוטנציאל הקטלני של מעשיו, עשה מאמצים להציג עצמו כאדם המתנהל באופן תקין במישורי חייו השונים, ונקט בעמדה מטשטשת ומסתירה אודות האופן הבעייתי ופורץ הגבולות בו התנהל. כגורמי סיכון, שירות המבחן מנה את: אופי העבירות, חומרתן, הנזקים שגרם למתלונן, הפוטנציאל ההרסני והקטלני של מעשיו, העובדה כי הנאשם מאופיין בקווים אימפולסיביים בהתנהלותו, מתקשה לפעול באופן מרוסן במצבי דחק, והערכה כי הוא מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות לצורך פתרון קונפליקטים, הצורך בחיזוק דימויו הגברי לביסוס מוניטין, התייחסותו המצומצמת והמטשטשת בנוגע לנסיבות שעמדו בבסיס ביצוע העבירות, ועמדתו הממזערת מחומרת העבירות המיוחסות לו. בנוסף, שירות התרשם כי הנאשם מבטא חרטה מילולית בלבד על התנהלותו תוך שהוא ממוקד בהשלכות המעצר על חייו ומעצרו הממושך. כגורמי סיכון, שירות המבחן שקל את: היותו של הנאשם נעדר הרשעות, וטענתו כי קוימה סולחה עם המתלונן. בהתאם, הוערך כי רמת הסיכון להישנות עבירות אלימות ברמת חומרה בינונית בעתיד הינה בינונית. לאור כל האמור לעיל, הומלץ על הטלת ענישה מוחשית וברורה שתחדד עבורו את הפסול שבמעשיו. עיקרי טיעוני המאשימה לעונש

5. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, תוך מתן דגש על תופעת האלימות באמצעות נשק, והצורך להחמיר בעבירות נשק, כאשר המטרה היא להגן על שלום הציבור, על חיי אדם, על שלטון החוק והסדר הציבורי. כן הפנתה לפגיעה בערכים של קדושת החיים, ביטחון, שלמות גופו וקניינו של האדם ושל הציבור בכללותו. המאשימה ציינה כי מדובר במכת מדינה, כאשר המחוקק עצמו נרתם לצורך בהחמרה בענישה וקבע עונשי מינימום והפנתה להנחיית פרקליט המדינה הקוראת לענישה מחמירה ומרתיעה במסגרת המאבק במיגור התופעה. בכל הקשור לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הדגישה את העובדה שהנאשם לא רק נשא נשק בטבורה של עיר, אלא אף עשה בו שימוש חרף הסיכון הרב הטמון בכך, וציינה כי אמנם מעשיו של הנאשם נעשו בצוותא חדא עם אחרים, אולם הוא היה הדמות הדומיננטית באירוע, הוא זה אשר הגיע לביתו של המתלונן נשא את הנשק וירה לא פחות מ-12 כדורים. ציינה כי מדובר באירוע מתוכנן בקפידה, שכן הנאשם הצטייד בנשק ונעשה שימוש ברכב שפורקה ממנו לוחית הזיהוי, הגיע לביתו של המתלונן ביחד עם אחרים, ירה ונמלט, דבר המלמד על התארגנות והיערכות מבעוד מועד ונחישות לבצע את העבירות. בנוסף, הרכב בו נסע הנאשם נמלט מאנשי המשטרה, ובוצע מרדף אשר הוביל בסופו של יום לתאונה. עוד ציינה לחומרה את העובדה שהנאשם ניסה לברוח מזירת התאונה, זלזל ברשויות האכיפה ושלטון החוק ולא שעה להוראות השוטרים. הפנתה לנזק אשר נגרם כתוצאה מביצוע העבירות. עוד הפנתה לפוטנציאל הנזק הגבוה, שכן הירי בוצע לעבר ביתו של המתלונן בזמן שהוא ובני משפחתו שהו בו, ורק במזל לא נפגעו. ציינה כי הנאשם הבין את הפסול במעשיו ואת השלכותיהם, הוא אינו סובל מלקויות כלשהן, אינו קרוב לשום סייג לאחריות פלילית, לא היה במצוקה נפשית ולא קדמה למעשיו התגרות כזאת או אחרת. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה להודאת הנאשם, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ולהעדר עבר פלילי. עוד הפנתה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו שלא בא בהמלצה טיפולית והמליץ על הטלת ענישה מוחשית, שם גם הוערך כי רמת הסיכון שנשקפת מהנאשם היא בינונית, הוא ביטא חרטה מילולית, התקשה לזהות את פוטנציאל הקטלני של מעשיו ונקט בעמדה מטשטשת ומסתירה אודות רבדים בהם התנהל באופן בעייתי ופורץ גבולות החוק, ובהתאם הומלץ על הטלת ענישה מוחשית. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם אשר נע בין 3.5 ועד 6 שנות מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל, ביקשה לאמץ את מתחם הענישה, ולמקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם. עוד ביקשה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, ופיצוי משמעותי למתלונן.

עיקרי טיעוני הנאשם לעונש

6. ב"כ הנאשם, הפנה ללקיחת האחריות, להודאת הנאשם כבר בשלב החקירה ושיתוף הפעולה עם היחידה החוקרת, להבעת החרטה, להפנמת חומרת מעשיו, לתיקון המהותי והמשמעותי בכתב האישום, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ושמיעת העדים. הן הפנה לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ועד היום. פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם כעולה מתסקיר שירות המבחן, גילו הצעיר, העובדה כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי ולמעשה מדובר בהסתבכותו הראשונה בפלילים. ציין כי מדובר בבן למשפחה נורמטיבית, הוריו עובדים לפרנסתם, והם קיבלו בכעס, זעם ובושה את התנהגותו הפסולה והסתבכותו בפלילים. עוד הפנה למצבה הכלכלי של המשפחה אשר נפגע קשות בעקבות מעצרו. ביקש להתחשב בתקופה בה הנאשם עצור עד תום ההליכים ואת מאמציו לערוך שינוי ולהשתקם במסגרת הכלא. לגבי נסיבות ביצוע העבירות, ומבלי להמעיט בחומרתן, ציין כי הנאשם פעל ללא תכנון מוקדם, בלהיטות ומבלי לחשוב לעומקם של דברים ומבלי שהביא בחשבון את הנזק שעלול היה להיגרם. ציין כי הנאשם לא היה המבצע העיקרי, וכי בסופו של יום לא נפגע אדם או רכוש, ובהתאם טען כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף הבינוני נמוך. אשר למדיניות הענישה, הפנה לפסיקה רלוונטית, וטען למתחם עונש הולם אשר נע בין תקופת מעצרו עד היום ועד 30 חודשי מאסר. במכלול הנסיבות, ובדגש על כך כי מדובר בנאשם צעיר שכל חייו עוד לפניו, ולכך שעונש מאסר בפועל ארוך יביא לפגיעה קשה בסיכויי השיקום ובעתידו, ביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני תחתון של המתחם.

7. הנאשם עצמו הצטער על מעשיו, הביע חרטה והתנצל בפני הוריו ונפגעי העבירה על ביצוע העבירות.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

8. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

9. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן הינם הצורך לשמור: על חיי אדם ושלמות הגוף, על שלום הציבור ותחושת בטחונו מפני פגיעות בגוף ונפש, ועל הסדר הציבורי. על ערכים אלה ניתן להגן בעיקר באמצעות פיקוח הדוק של הרשות להנפקת רישיונות להחזקת נשק. נשיאת נשק שלא כדין מחבלת ביכולתה של הרשות לבצע פיקוח ואכיפה כנדרש. בנוסף מי שמחזיק נשק ללא רישיון מסכן את הציבור, מאחר שלא עבר הכשרה מתאימה, ויש להניח כי אינו יודע להשתמש בו בדרך נכונה ובטוחה. למותר לציין, כי לא כל אדם רשאי לשאת נשק, ושיקולי הרשות במתן היתר לנשיאת נשק נועדו להבטיח את שלום הציבור וניתנים במשורה ביחס לאזרחים מן השורה. החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשק חומרה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרוות האסון, ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן. נפסק, כי זמינותו של נשק חם בעל פוטנציאל להסלמה בעבירות אלימות מסוגים שונים, מחייבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה.

בית המשפט העליון התייחס רבות לחומרתן של עבירות נשק, לכך שהפכו ל"מכת מדינה" ולצורך להחמיר עד מאוד בענישה בעניין. גם המחוקק התייחס לחומרת עבירות הנשק כשקבע לאחרונה בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשק, חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, אשר נכנס לתוקף בדצמבר 2021. ר' ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר: "רבות נכתב על עבירות נשק והתערבות ערכאת הערעור בקביעת העונש ההולם בכלל ובעבירות נשק בפרט. אם קיימת התערבות, היא בדרך כלל נעשית על מנת להחמיר בעונשם של עברייני נשק ולא להקל עמם. לאחרונה, נאמרו על ידי הדברים הבאים במסגרת ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה: 'אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל'מכת מדינה' של ממש...מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין) (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בעניינו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק' (שם, פסקה 25). בע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר כי: "עבירות הנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחון, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא דין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד". בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע כי: "הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה...". עבירות הנשק, הפכו למרבה הצער, ל"מכת מדינה" של ממש. ראו לעניין זה דבריו של כב' הש' אלרון ברע"פ 5613/20 אלהוזייל: "לגופם של דברים, עבירות הנשק הפכו בשנים האחרונות, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען...".

נסיבות ביצוע העבירות

10. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. בקביעת חומרת עבירת הנשק יש להביא בחשבון מספר מרכיבים, ובכללם: סוג הנשק המוחזק שלא כדין, מספר הנשקים, כמות התחמושת ומטרת החזקתו (ראה ע"פ 1530/04 + 1332/04 יצחק רפאל פס ואח' נגד מדינת ישראל (בימ"ש העליון)). נסיבות ביצוע העבירות אינן קלות. הנאשם קשר עם אחרים לירות מנשק חם לעבר ביתו של המתלונן מבלי שהייתה ביניהם היכרות מוקדמת. הנאשם ביחד עם אחרים נסע ברכב בשעות לילה מאוחרת כשהוא נושא אקדח חצי אוטומטי מסוג FN טעון במחסנית ובה כדורי אקדח, וכן מחסנית תואמת וכדורי אקדח נוספים, וירה באמצעות האקדח לא פחות מ-12 כדורים לעבר הבית תוך שהוא גורם נזק משמעותי לשער הבית ולקיר החיצוני, חזר לרכב ונמלט מהמקום. מדובר בעבירות שבוצעו לאחר תכנון מוקדם שכן הנאשם והאחרים תכננו את האירוע, הצטיידו באקדח ובכדורים, נסעו ברכב אשר פורקה ממנו לוחית הזיהוי, והנאשם היה רעול פנים על מנת להקשות על זיהוי. חלקו של הנאשם הינו מרכזי, והוא זה אשר ביצע ירי רב כדורים (12) לעבר הבית. חומרה נוספת יש בעובדה שהנאשם נשא את הנשק ועשה בו שימוש באזור מגורים בשעת לילה מאוחרת שאנשים שהו בבית, ורק במזל לא נפגעו תושבי הבית או שכנים.

בנוסף, יש לזכור שמדובר בנאשם שאינו מורשה לשאת נשק או לעשות בו שימוש. הנאשם לא עבר הכשרות מתאימות, לרבות אלו הקשורות בבטיחות בירי, ובהתאם גם גדלים הסיכון ופוטנציאל הנזק. מדובר בנאשם בגיר, שהבין את הפסול במעשיו והשלכותיהם, יכול להימנע מביצועם אך הוא בחר שלא לעשות כן. כתוצאה מהירי נגרם נזק רב לשער החיצוני ולקירות חזית הבית. וניתן רק לשער את הפחד שאחז בבני הבית, ויש להניח כי מדובר באירוע שילווה אותם עוד תקופה ארוכה.

כך גם אין להתעלם מהעובדה שלאחר התאונה הנאשם ניסה להימלט מהשוטרים.

11. אניח לטובת הנאשם כי נשיאת של הנשק לא נמשכה מעבר לאותה נסיעה.

12. במכלול הנסיבות, אני סבור כי במקרה זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית ומצויה ברף חומרה בינוני ומעלה.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

13. בע"פ 1509/20 מדינת ישראל נ' ראפאת נבארי הנאשם הורשע בעבירות של נשיאה והובלת של נשק מסוג תת מקלע מאולתר וירי מנשק חם באזור מגורים מתוך רכב נוסע, מבלי שנגרם נזק לגוף או לרכוש. נקבע מתחם עונש הולם בין 20-50 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי הכולל 4 הרשעות, הוטלו בין היתר 27 חודשי מאסר ורכיבים נוספים של מאסר מותנה וחילוט הרכב. ערעור על קולת העונש התקבל, ולענין מתחם העונש נקבע כי: "...לנוכח הריבוי של אירועי ירי באזורי מגורים בעת האחרונה, הרף התחתון של המתחם צרי... להיות גבוה יותר מעשרים חודשי מאסר, וזאת באופן משמעותי", ועונשו של הנאשם הוחמר ל- 36 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 8322/21 דחלה נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת נשק, ירי באזור מגורים ושיבוש מהלכי משפט, בכך שעל רקע סכסוך ירה באקדח כשהוא עם כפפות ופניו מכוסים ב"חם צוואר", ונמלט מהמקום חרף קריאות השוטרים. נקבע מתחם ענישה הנע בין 34 ל- 54 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. ערעורו נדחה. בע"פ 6985/20 מטר נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת והחזקת נשק ותחמושת, וירי מנשק חם, בכך שבזמן שישב במושב הקדמי של רכב כשבדו תת מקלע מאולתר, דרך את הנשק, פתח את החלון וירה מספר כדורים מבעד לחלון. נקבע מתחם ענישה הנע בין 20 ל- 50 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, נעדר עבר פלילי הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל בצד מאסרים מותנים. במסגרת הערעור הופחת עונשו ל- 22 חודשי מאסר, בהתחשב בגילו הצעיר ובעברו הנקי של הנאשם. בע"פ 1059/21 פלוני נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של החזקת נשק, ירי מנשק שלא כדין, איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שהחזיק באקדח חצי אוטומטי, מסוג גלוק, ומשהתפתחו חילופי דברים בין לבין קטין שכללו קריאות הדדיות לעזוב את המקום וכן דחיפות, הנאשם הוציא את האקדח, ירה שתי יריות באוויר, ובעת שהקטין ניסה להימלט, הנאשם ירה מספר יריות נוספות. נקבע מתחם ענישה של 36-60 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 42 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 1682/22 יאיר סבג נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירות ירי מנשק חם באזור מגורים, נשיאה והובלת נשק והחזקת סכין, בכך שירה באקדח חצי אוטומטי בשעת צהריים סמוך לביתו של אדם עמו היה מסוכסך. נקבע מתחם אשר נע בין 30 ועד 60 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 45 חודשי מאסר בפועל בצד ענישה נלווית. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 9830/17 חמודה נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בביצוע עבירות של נשיאת נשק וירי באזור מגורים בסמוך לבית המתלוננים, וזאת על רקע סכסוך שנתגלע בין אחות הנאשם למשפחת המתלון. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.
14. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 16 חודשים ועד 6 שנות מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 28 ועד 54 חודשי מאסר בפועל.
15. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 8 ועד 50 חודשי מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 10 ועד 38 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי חלק מפסקי הדין לא כללו עבירה של ירי באזור מגורים, ובחלקם מדובר בעבירה של החזקת נשק. לסיכום מתחם העונש ההולם
16. העונש המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירה של נשיאה נשק הינו 10 שנות מאסר ולא פחות מ- 2.5 שנים (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כולו על תנאי), העונש המרבי הקבוע בצידה של נשיאה של אביזר או תחמושת הוא 3 שנות מאסר ובצידה של עבירה של ירי מנשק חם באזור מגורים עד 5 שנות מאסר. יש בתיקון 140 לחוק העונשין כדי ללמד על מגמת ההחמרה הכללית ביחס לעבירות נשק, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בפסיקה. כאמור, בית המשפט העליון קבע באופן ברור כי ככלל בעבירת נשיאת והובלת נשק מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל- 42 חודשי מאסר בפועל. ר' ע"פ 5602/22 מ. ישראל פלוני: "כעולה מפסיקתו של בית משפט זה, מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל- 42 חודשי מאסר בין סורג ובריה (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס)".
17. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, הערכים החברתיים עליהם יש להגן, מידת הפגיעה בהם והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ- 36 חודשים ולא יעלה על 60 חודשים בצד עונשים נלווים. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות
18. לקולה אני מביא בחשבון את: קבלת האחריות, הבעת החרטה הכנה, ההודאה בכתב האישום המתוקן, החיסכון בזמן שיפוט, גילו הצעיר של הנאשם, העובדה שהוא נעדר כל עבר פלילי, נסיבותיו האישיות כעולה מטיעוני ההגנה, תקופת המעצר המשמעותית בה הוא היה נתון עד היום (כידוע תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר), השלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו, בפרט נוכח העובדה שמדובר במאסרו הראשון, ושיתוף הפעולה של הנאשם עם היחידה החוקרת.
19. לחומרה, יש להביא בחשבון העדרה של המלצה טיפולית, והערכת הסיכון הבינונית להישנות עבירות.

20. במכלול הנסיבות, אני סבור שנכון לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הבינוני תחתון של המתחם.
21. לאור מצבו הכלכלי של הנאשם ותקופת המאסר אותה עתיד לרצות, אני נמנע מהטלת קנס, מה גם שהמאשימה עצמה לא עתרה להטלת קנס. בכל הנוגע לרכיב הפיצוי יובהר כי מדובר בפיצוי עונשי שאין בו כדי לכסות על נזקי המתלון, ועיקר מטרתו עונשית בצד הכרה בעגמת הנפש, החרדה ונזקי הרכוש שנגרמו למתלון ולבני משפחתו.
22. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 39 חודשים בניכוי ימי מעצרו מתאריך 1/3/23 ועד היום.
- אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג פשע או עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.
- אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג עוון או עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ויורשע בגינה.
- הנאשם ישלם למתלון פיצוי כספי בסך 6,000 ₪.
- הפיצוי שהוטל על הנאשם ישולם עד ליום 01/11/24.
- תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-***** (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- באחריות המאשימה לעדכן את המתלון בתוכן גזר הדין.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, י"ט סיוון תשפ"ד, 25 יוני 2024, בנוכחות הצדדים.